

DYSPUTATOR (1) *sb m*

N sg dysputât(o)r.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [*Biorący udział w dyspucie, polemice: [X. Jezuita] nie tylko to pokazał/ co prawdziwemu Teologowi nie przytáło [...] ále y tego odbieżał/ czego prawdziwy/ y porządny Dyŝputator/ czynić nie miał [...] Ínádnie poznáć/ íácy Dyŝputatorowie/ Pánowie Iefuitae NiemJOpis 41.*]

2. *Ten, który bada, śledzi, tłumaczy, kometuje; badacz [disputator – dysputownik, gadacz Mącz 333b; – rozmowca Calep; cektownik, przegadywający się z kiem – disputaor Cn] [czego]: Gdzież mądry? gdzież Doktor? gdzież badacz (marg) diŝputator (-) świátá tego? [ubi conquistator huius saeculi] WujNT 1.Cor 1/20.*

Synonim: badacz.

Cf **DYSPUTOWNIK**